

PRESSBOOK

Chiho AOSHIMA

El Punt

January 2008

Horror i desig en l'art japonès jove

L'artista Chiho Aoshima concilia tradició i modernitat en una mostra a l'Espai 13

MARIA PALAU / Barcelona
● Chiho Aoshima (Tòquio, 1974) entén l'art com un alliberament personal. Amb una fantasia desbordant, el seu treball creatiu l'evadeix de la

grisor que tenyeix la societat japonesa d'avui. «La meua obra intenta ser un revulsiu a la tensió amb què vivim, però no pot i acaba sent un mirall de mi mateixa i del meu país»,

explica Chiho Aoshima, un geni del disseny per ordinador. Representant del despertar de l'art japonès jove, exposa a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró.

L'Espai 13, on la Fundació Miró desplega un programa de rastreig de les noves tendències artístiques, dedica l'actual cicle d'exposicions a l'art japonès que facturen les noves generacions d'artistes. El cicle, que té per títol *Kawaii! El Japó ara*, ha convidat en la tercera entrega Chiho Aoshima. Fins al 24 de març l'artista presenta un conjunt d'obres que, sota una falsa estètica innocent i infantil, parlen de la mort i de l'angoixa humana. «Al Japó, la mort és tema tabú. No se'n parla. És absurd i perillós, s'ha d'afrontar la mort perquè forma part de nosaltres», diu Chiho Aoshima.

En moltes de les seves peces apareixen cementiris i, constantment, calaveres. Calaveres que arrosseguen les onades del mar. Calaveres que s'arrelen en els arbres. Calaveres amb una aparença simpàtica i captivadora, envoltades de flors de *sakura*, però vet aquí la trampa, que rodegen formoses noies adolescents lligades que pegen d'arbres paradísacs i iridescents. Un món a mig camí del somni i del malson. O de totes dues coses alhora? «El terror i la seducció [les dues paraules que donen nom a l'exposició] no són conceptes oposats, tenen molt en comú: moltes coses terrorífiques són, alhora, tremendament belles», explica.

L'obra de Chiho Aoshima és valenta, contemporània, però no oblida la tradició. En especial, no obli-

The fountain of the skull, de Chiho Aoshima. / 2007 CHIHO AOSHIMA / KAIKAI KIKI CO

da les creences i les supersticions tradicionals de la cultura japonesa (els esperits que són per tot arreu, els *kami*). «Concilio tradició i modernitat perquè no els veig com dos mons diferents. Hi ha elements antics, *a priori* del passat, que segueixen tenint molt valor a dia d'avui. Són absolutament vigents. Amb les tècniques creatives passa el mateix: jo vaig començar dibuixant amb l'ordinador, i ara també dibuixo en paper. Ni la tradició ni la modernitat són conceptes es-

tàtics, s'adapten i s'interrelacionen», considera. Amb un criteri semblant, accepta i rebutja influències: «Hi ha molt pocs punts en comú entre la meua obra i el manga. En canvi, no tinc cap raó per rebutjar l'art occidental.»

Chiho Aoshima, que abans de dedicar-se a la creació artística es va llicenciar en economia, utilitza la seva obra per expressar estats d'ànim. «És el meu món interior però, és clar, no és una bombolla, sinó que està totalment connectat amb la realitat,

amb la vida quotidiana del meu país. M'allibero amb fantasia, amb imaginació de la tensió que em provoquen la densitat de la població i les seves regles socials aclaparadores». Lamenta que al seu país la seva obra provoca una certa incomprensió o, millor dit, indiferència. «A Europa i als Estats Units tenen més interès pel que faig. Em reclamen molt més per fer exposicions que no pas al meu país.» Els motius? «Els desconec.» Qui sap si els tabús no hi diuen la seva.